

آناتومی ویرانسازی انسان

(پرخاشجویی و ویرانسازی)

نوشته: اریک فروم

ترجمه: دکتر احمد صبوری

فهرست مطالب

۱۱	سیگفتار.
۱۵	و زاده شناسی.
۱۹	متدهم.
۱۹	غیریزه و شور انسانی.
۳۱	بحث اول: غریزه، رفتار، روان‌کاوی.
۳۳	۱. غریزه‌گرایان - غریزه‌گرایان پیشین.
۳۵	۲. غریزه‌گرایان نوین: زیگموند فروید و کنراد لورنز.
۳۵	۳. مفهوم فرویدی پرخاشجویی.
۳۷	۴. نظریه‌ی پرخاشجویی لورنز.
۴۱	۵. فروید و لورنز: شباهت‌ها و تفاوت‌هایشان.
۴۲	۶. «دلیل» تمثیلی.
۵۰	۷. نتیجه‌گیری‌هایی درباره‌ی جنگ.
۵۴	۸. بتپرستی تکامل.
۵۷	۹. حیطه‌گرایان و رفتارگرایان.
۵۷	۱۰. محیط‌گرایی در عصر روش‌نگری.
۵۷	۱۱. رفتار‌گرایی.
۵۸	۱۲. نو-رفتارگرایی اسکینر.
۵۹	۱۳. هدفها و ارزش‌ها.
۶۶	۱۴. دلایل وجاهت مکتب اسکینر.
۶۷	۱۵. رفتارگرایی و پرخاشجویی.
۷۱	۱۶. درباره‌ی آزمایش‌های روان‌شناختی.
۹۹	۱۷. نظریه‌ی بی‌کامی - پرخاشجویی.
۱۰۳	۱۸. ۳. غریزه‌گرایی و رفتارگرایی: تفاوت‌ها و شباهت‌هایشان.
۱۰۳	۱۹. زمینه‌ای مشترک.
۱۰۵	۲۰. نظریات تازه‌تر.
۱۰۸	۲۱. زمینه‌های سیاسی و اجتماعی هر دو نظریه.
۱۱۳	۲۲. ۴. رویکرد روان‌کاوی برای درک پرخاشجویی.
۱۲۰	۲۳. جمع‌بندی گنیم.

پیشگفتار

بررسی حاضر نخستین مجلد از اثری جامع درباره‌ی نظریه‌ی روان‌کاوی است. بررسی پرخاشجویی و ویرانسازی در آغاز اثر از این‌روست که یکی از مسایل بنيادین علمی در روان‌کاوی است و این گذشته، موج ویرانسازی که جهان را فراگرفته در عمل یافته‌ی مناسب را به این بررسی می‌دهد.

شش سال پیش از آغاز کردن کتاب، دشواریهایی را که ممکن بود با آن روپرتو شوم بسیار ناچیز می‌شمردم. خیلی زود آشکار شد که چنانچه در محدوده‌ی میدان اصلی توانش خویش، یعنی روان‌کاوی، باقی بمانم، در مورد ویرانسازی انسان به گونه‌ای مناسب تا توان نوشت. این پژوهش در همان حال که پیش از هرچیز پژوهشی روان‌کاوانه دانسته می‌شود، در دیگر میدان‌ها به ویژه فیزیولوژی اعصاب، روان‌شناسی جانوری، دیرین‌شناسی و انسان‌شناسی نیز به اندک دانشی نیازمند است تا از تنگ نظری بیش از اندازه و همچنین از آشفته ساختن محدوده‌ی موضوع، دوری شود. دست کم می‌بایست بتوانیم نتیجه‌گیری‌های خود را با داده‌های اصلی دیگر رشته‌ها بررسی کنیم تا مطمئن شویم که فرضیه‌های من آنها را نقض نمی‌کند و معلوم شود، همچنان که امید داشتم، فرضیه‌م را تأیید می‌کند.

چون هیچ نوشهای وجود نداشت که یافته‌های همه‌ی این رشته‌ها را درباره‌ی پرخاشجویی گزارش داده و یگانه سازد یا حتی در رشته‌ای مشخص خلاصه‌شان کند، مجبور شدم خود به چنین کوششی بپردازم. به گمان من، این تلاش با ارائه‌ی امکان

واژه شناسی

کاربرد مبهم کلمه‌ی «پرخاشجویی» [aggression] آشفتگی زیادی را در متون غنی می‌ساخت ایجاد کرده است. این واژه در مورد رفتار انسانی که از زندگی خود در برابر تهیم دفاع می‌کند، سارقی که قربانی خویش را به‌خاطر به دست آوردن پول می‌کشد و شخص سادیستی که زندانی را شکنجه می‌کند، به کار رفته است. آشفتگی از این نیز فراتر می‌رود: این واژه برای شیوه‌ی ارتباط جنسی مرد با زن، در مورد انگیزه‌ای که بازاریاب یا گوھتورد را به پیش می‌راند، و کشاورزی که زمین را شخم می‌زند، به کار می‌رود. شاید این آشفتگی به سبب نفوذ اندیشه‌ی رفتارگرایان بر روان‌شناسی و روان‌پزشکی باشد. چنانچه همی‌اعمال «زیانبار» را - یعنی، اعمالی که تأثیری مخرب یا ویرانساز بر اشیاء، گیاه، جانور، یا انسان دارد - پرخاشگری بنامیم در این صورت ویزگی انگیزه‌ای که در پس عمل قرار دارد به طور کامل بی‌مناسبی خواهد بود. چنانچه اعمالی که به منظور نابود ساختن است، اعمالی که به منظور حمایت است، و اعمالی که به قصد ساختن است، همگی با کلمه‌ای واحد بیان شود، واقعاً هیچ امیدی به درک «علت» آنها نیست؛ هیچ علت مشترکی ندارند زیرا پدیده‌هایی کاملاً متفاوتند و چنانچه کسی برای یافتن علت «پرخاشجویی» بکوشد در وضعیتی از لحاظ نظری درمانده قرار می‌گیرد.^۱

۱ - باید توجه داشت که فروید از تمایزهای پرخاشجویی بی خبر نبود. به علاوه، دشوار بتوان در مورد فروید اینگهیه‌ی نهفته را در سمت‌گیری رفتاری یافت؛ به احتمال بیشتر او تنها از کاربرد مرسوم پیروی می‌کرده، علاوه بر این، کلی ترین واژه‌ها را اختیار کرده تا مقوله‌های گسترده‌ی خود مانند غریزه‌ی مرگ را همساز سازد.